

تمرین سری **شش**

درس بینایی ماشین

فرهاد دلیرانی

۹۶۱۳۱۱۲۵

dalirani@aut.ac.ir

dalirani.1373@gmail.com

فهرست

۱..... ابزارهای استفاده شده

۲..... تمرین ۱

ابزارهای استفاده شده

زبان برنامه نویسی: پایتون 3.6

محیط توسعه: PyCharm

سیستم عامل: Windows 10

کدهای این سوال در فایل‌های `read_a_image_series.py`, `mixture_of_gaussians.py` و `median_background_subtraction.py` قرار دارد.

خروجی‌های برنامه در `mog_output` و `median_output_v1` قرار دارد.

روش Background Subtraction با استفاده از روش Median در کتاب Sonka به صورت زیر آورده شده است:

Algorithm 16.4: Background maintenance by median filtering

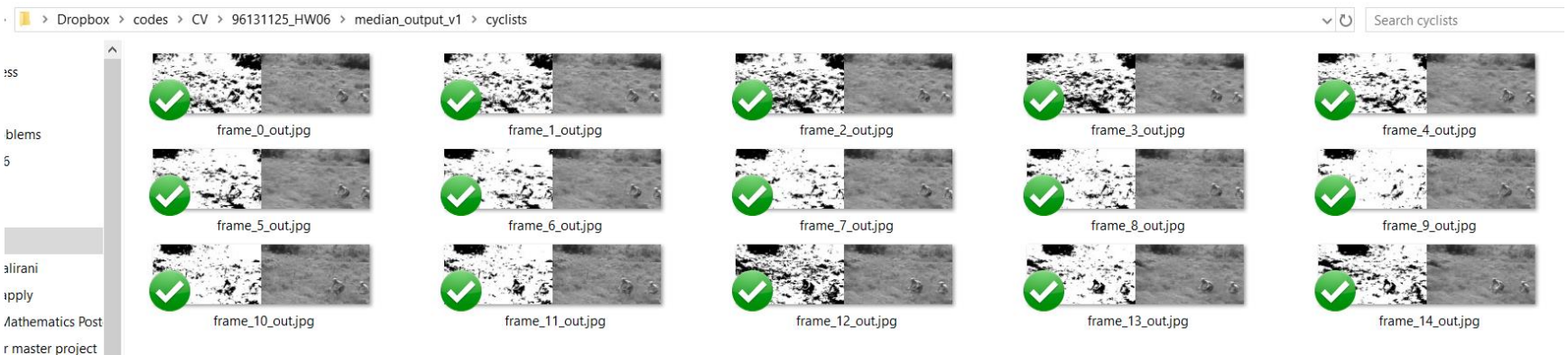
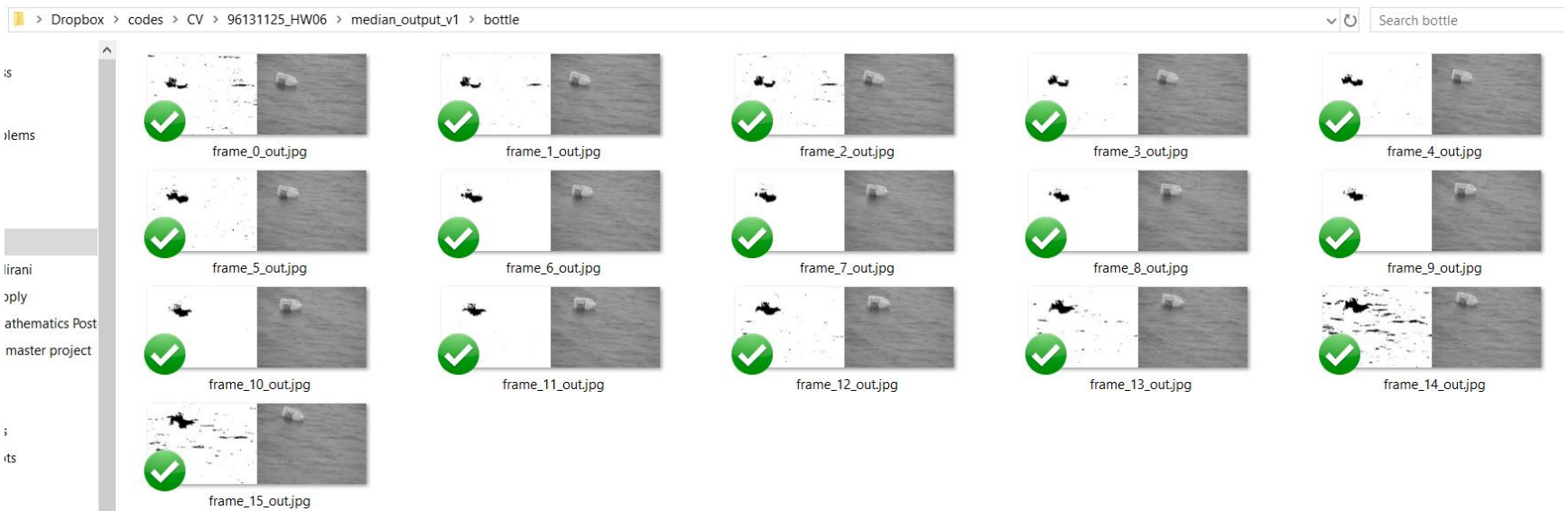
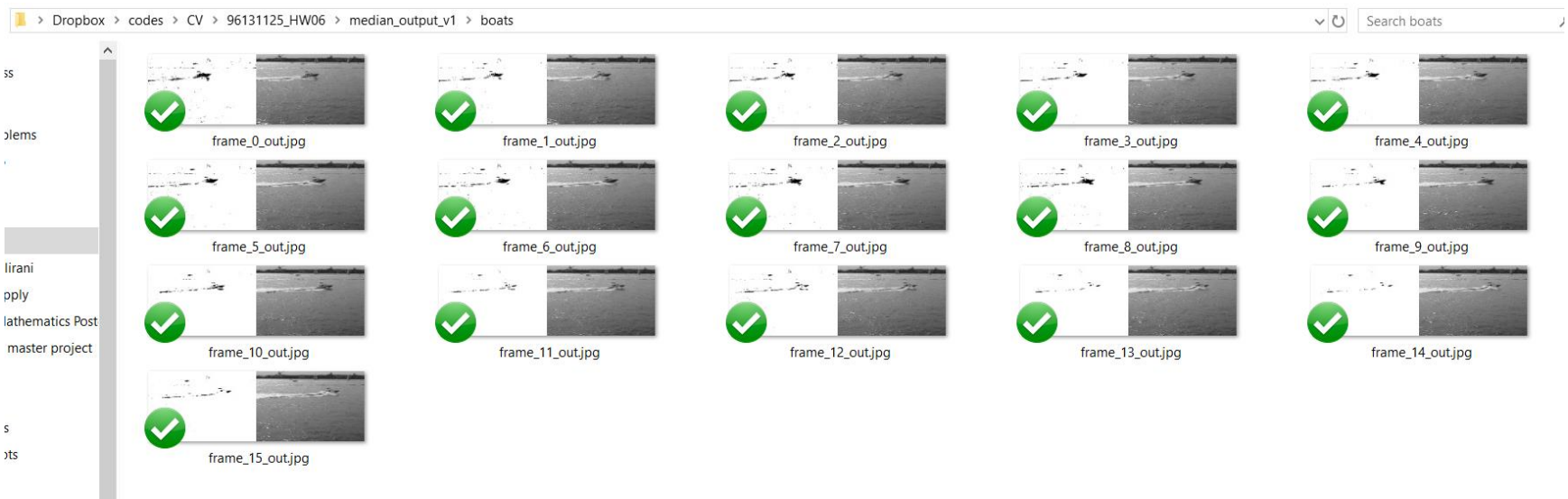
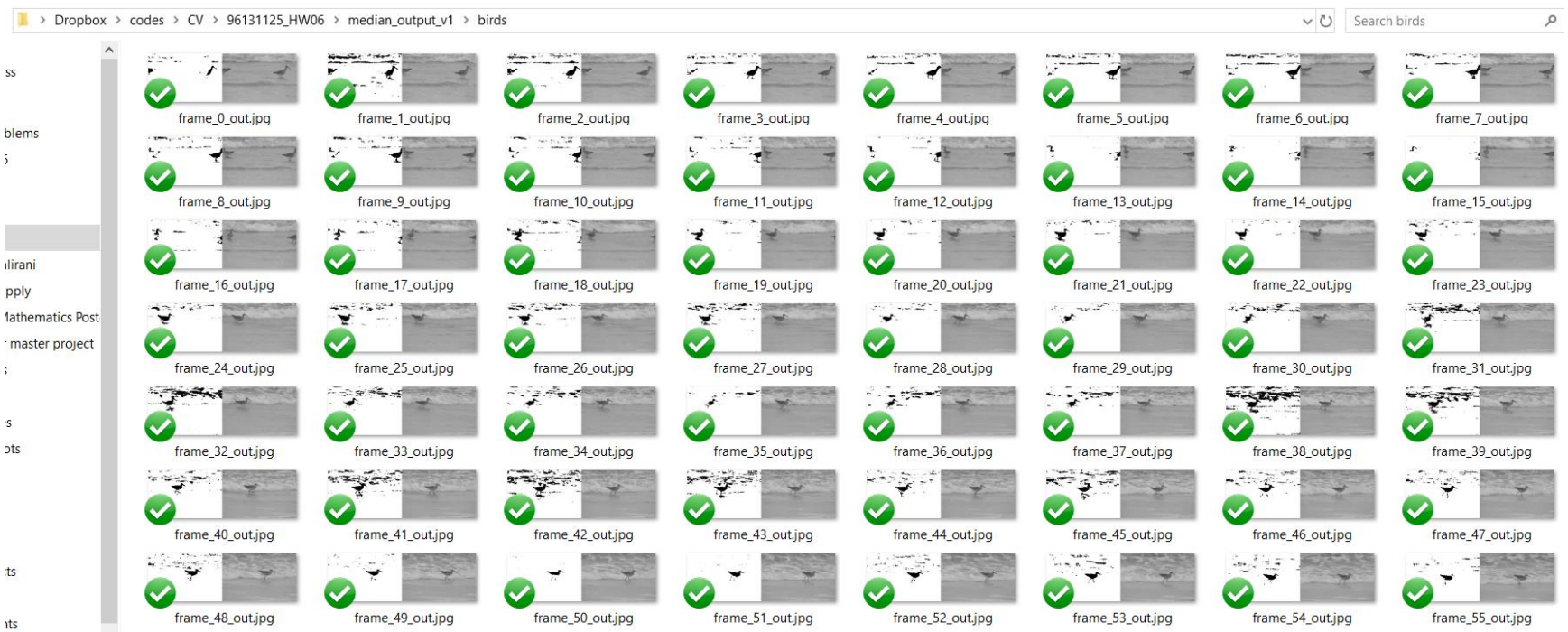
1. Initialize: Acquire K frames. At each pixel, determine the median intensity of these K . If the image sequence is in color, this is done for each of the R,G,B streams. The median represents the current background value.
2. Acquire frame $K + 1$. Compute the difference between this frame and the current background at each pixel (a scalar for a gray image; a vector for RGB).
3. Threshold this difference to remove/reduce noise. Simple thresholds may be too crude at this point and there is scope for using, e.g., hysteresis (Algorithm 6.5).
4. Use some combination of blurring and morphological operations (Sections 13.3.1 and 13.3.2) to remove very small regions in the difference image, and to fill in 'holes' etc. in larger ones. Surviving regions represent the moving objects in the scene.
5. Update the median measurement, incorporating frame $K + 1$ and discarding the current earliest measurement.
6. Return to (2) for the next frame.

طبق این روش با آمدن فریم $K+1$ ، ابتدا از K فریم قبلی میانه می‌گیریم، میانه k فریم قبلی معیار مناسب و رباستی به عنوان پس زمینه رفرنس است. سپس فریم $K+1$ و میانه را از هم کم می‌کنیم، سپس از یک Threshold استفاده می‌کنیم تا نقاط را به دو دسته تقسیم کنیم، دسته یک نقاطی است که اختلاف در آن‌ها کم بوده است و نشان دهنده‌ی پس‌زمینه است و نقاطی که در آن‌ها اختلاف زیاد بوده است که نشان دهنده‌ی نقاط غیر پس‌زمینه است.

در پیاده‌سازی نیز مانند آنچه در بالا شرح داده شد عمل شده است. ابتدا میانه k فریم محاسبه می‌شود. سپس تفریق فریم $k+1$ و میانه محاسبه می‌شود. سپس تصویر با استفاده از حد میانه ۱۰۰ باینری می‌شود. در آزمایش‌هایی که انجام شد مقادیر مختلف k و حد آستانه مورد آزمایش قرار گرفت که با توجه به آزمایش‌هایی که انجام شد مقدار 15 برای k و مقدار 100 برای حد آستانه انتخاب شد. خروجی‌های این کد در پوشه `median_output_v1` قرار دارد.

Dropbox > codes > CV > 96131125_HW06 > median_output_v1 >				
	Name	Date modified	Type	Size
Items	birds	1/18/2019 8:42 AM	File folder	
	boats	1/18/2019 8:42 AM	File folder	
	bottle	1/18/2019 8:42 AM	File folder	
	cyclists	1/18/2019 8:42 AM	File folder	
	surf	1/18/2019 8:42 AM	File folder	

در هر پوشه داخلی، خروجی برای هر سری قرار داده می‌شود. در زیر تصویری از محتوای پوشه‌ها آورده شده است، برای دیدن خروجی‌های به پوشه‌ها مراجعه شود.

روش Background Subtraction با استفاده از روش Gaussian Mixture Model در کتاب Sonka به صورت زیر آورده شده است:

Algorithm 16.5: Background maintenance by Gaussian mixtures

1. Initialize: Choose K the number of Gaussians and a learning constant α : values in the range 0.01–0.1 are commonly used. At each pixel, initialize K Gaussians $N_k = N(\boldsymbol{\mu}_k, \Sigma_k)$ with mean vector $\boldsymbol{\mu}_k$ and covariance matrix Σ_k , and corresponding weights ω_k . Since the algorithm will evolve this may safely be done crudely on the understanding that early measurements may be unreliable.
2. Acquire frame t , with intensity vector \mathbf{x}_t —probably this will be an RGB vector $\mathbf{x}_t = (r_t, g_t, b_t)$. Determine which Gaussians match this observation, and select the ‘best’ of these as l . In the 1D case, we would expect an observation to be within, say, 2.5σ of the mean. In the multi-dimensional case, a simplifying assumption is made for computational complexity reasons: the different components of the observation are taken to be independent and of equal variance σ_k^2 , allowing a quick test for ‘acceptability’.
3. If a match is found as Gaussian l :
 - (a) Set the weights according to equation (16.47), and re-normalize.
 - (b) Set

$$\rho = \alpha N(\mathbf{x}_t | \boldsymbol{\mu}_l, \sigma_l)$$

and

$$\begin{aligned} \boldsymbol{\mu}_{lt} &= (1 - \rho) \boldsymbol{\mu}_{l(t-1)} + \rho \mathbf{x}_t, \\ \sigma_{lt}^2 &= (1 - \rho) \sigma_{l(t-1)}^2 + \rho (\mathbf{x}_t - \boldsymbol{\mu}_{lt})^T (\mathbf{x}_t - \boldsymbol{\mu}_{lt}). \end{aligned}$$

4. If no Gaussian matched \mathbf{x}_t : then determine $l = \underset{k}{\operatorname{argmin}}(\omega_k)$ and delete N_l . Then set

$$\begin{aligned} \boldsymbol{\mu}_{lt} &= \mathbf{x}_t, \\ \sigma_{lt}^2 &= 2 \max_k \sigma_{k(t-1)}^2, \\ \omega_{lt} &= 0.5 \min_k \omega_{k(t-1)}. \end{aligned}$$

(The algorithm is reasonably robust to these choices).

5. Determine B as in equation (16.48), and thence from the current ‘best match’ Gaussian whether the pixel is likely to be foreground or background.
6. Use some combination of blurring and morphological dilations and erosions to remove very small regions in the difference image, and to fill in ‘holes’ etc. in larger ones. Surviving regions represent the moving objects in the scene.
7. Return to (2) for the next frame.

طبق این روش در قسمت یک الگوریتم، برای هر پیکسل k توزیع گاوسی با میانگین و ماتریس کواریانس تصادفی ایجاد می‌شود و به هر کدام وزنی تصادفی نسبت داده می‌شود. در قسمت دو این الگوریتم یک فریم می‌آید، هر پیکسل این فریم با k توزیع‌های گاوسی نظیرش مقایسه می‌شود و نزدیک‌ترین توزیع گاوسی به مقدار پیکسل انتخاب می‌شود. البته ممکن است مقدار پیکسل از k توزیع گاوسی بسیار دور باشد، در آن صورت می‌گوییم توزیع گاوسی پیدا نشد. قدم سوم این الگوریتم برای زمانی است که بهترین توزیع گاوسی (l) پیدا شده باشد. در این مرحله وزن بهترین توزیع l و سایر توزیع‌ها به صورت زیر به‌روزرسانی می‌شوند.

$$\begin{aligned} \omega_{kt} &= (1 - \alpha) \omega_{k(t-1)} & \text{for } k \neq l, \\ &= \omega_{k(t-1)} & \text{for } k = l, \end{aligned}$$

سپس میانگین و کواریانس بهترین توزیع (l) مانند فرمول‌های بالا به روزرسانی می‌شوند. به طوری که احتمال پیکسل جدید در بهترین توزیع بیشتر شود.

قدم چهارم این الگوریتم برای زمانی است که بهترین توزیع متناسب با مقدار پیکسل جدید پیدا نشود. در این مرحله دورترین توزیع به مقدار پیکسل پیدا می‌شود و سپس آن توزیع گاوسی حذف می‌شود و توزیع جدیدی افزوده می‌شود. میانگین این توزیع برابر با مقدار پیکسل است. وزنش برابر با نصف کمترین وزن سایر توزیع‌های آن پیکسل است و انحراف از معیارش دو برابر بیشتر انحراف معیار سایر توزیع‌های آن پیکسل است.

در قدم پنج مقدار B باید پیدا شود. در این قدم ابتدا توزیع‌های گاوسی یک پیکسل بر اساس معیار زیر مرتب می‌شوند:

$$\omega_{kt} / \sigma_{kt}$$

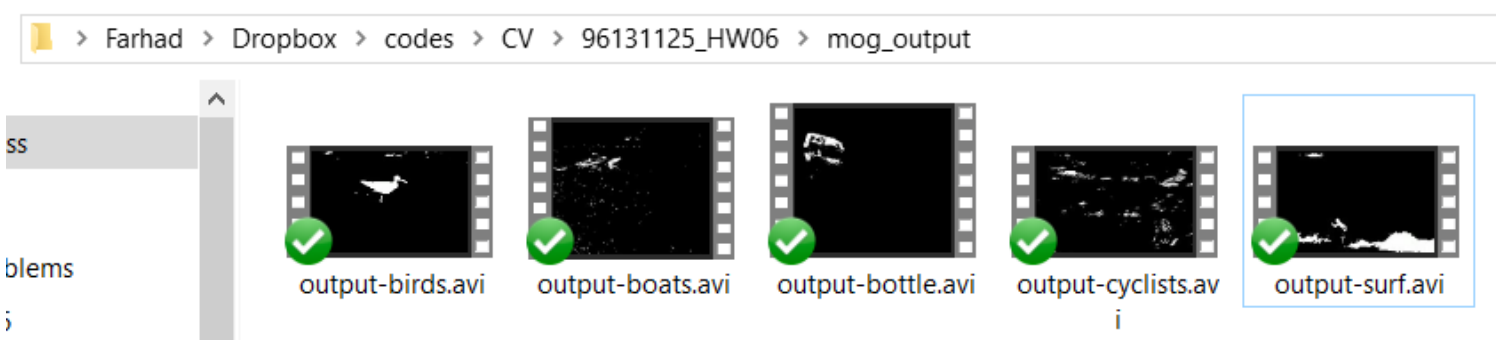
سپس مقدار B اینگونه انتخاب می‌شود:

$$B = \operatorname{argmin}_b \left(\sum_{k=1}^b \omega_{kt} > T \right)$$

B توزیع اول بیشتر وزن را دارند که نشان دهنده‌ی تغییرات کم است. این توزیع‌ها نشان دهنده پس زمینه هستند. اکنون توزیع برنده‌ی هر پیکسل را می‌دانیم و با توجه به B می‌توانیم تشخیص دهیم پیکسل پس‌زمینه یا غیرپس‌زمینه است.

دوباره این مراحل برای فریم‌های بعدی انجام می‌شود.

خروجی‌های این الگوریتم در پوشه‌ی mog_output قرار دارد در این پوشه ۵ ویدیو قرار دارد که خروجی متناظر با هر دسته از دنباله‌ها است.

به‌طور کلی روش Mixture Of Gaussian بهتر از روش Median برای Background subtraction عمل کرده است. تفاوت‌هایی که مشاهده می‌شود به صورت زیر است:

- روش Mixture Of Gaussian خطای کمتری در تشخیص پس‌زمینه دارد.
- روش Mixture Of Gaussian نیاز به حد آستانه برای باینری کردن تصویر ندارد، در حالی که این موضوع در روش Median وجود دارد و در صورت عدم انتخاب حد آستانه مناسب برای یک دنباله تصویر، نتایج خوبی حاصل نمی‌شود. هر دنباله نیاز به حد آستانه‌ی بخصوصی دارد تا عملکرد حداکثر شود.
- در روش Mixture Of Gaussian شاهد تغییرات شدیدی نیستیم در حالی که در روش median در برخی فریم‌ها تغییرات شدیدی نسبت به فریم قبل مشاهده می‌کنیم.
- در بعضی از دنباله تصویرها پس زمینه با اینکه خودش دچار تغییراتی می‌شود و تغییرات کم است مانند دنباله بطری در دریا و یا دنباله موج سواری، در این دنباله‌ها روش Median عملکرد خوبی داشته است و حتی می‌توان گفت عملکرد بسیار نزدیکی به Mixture of Gaussian داشته است. ولی در بعضی از دنباله‌ها تغییرات پس‌زمینه شدید است مانند دنباله‌ی دوچرخه سواری، در این دنباله Median نسبت به MOG بسیار ضعیف عمل کرده است. در این مورد MOG به خوبی پس زمینه را تشخیص می‌دهد.

نتیجه می‌گیریم در صورتی که تغییرات پس‌زمینه شدید نباشد و محیط ساده‌ای داشته باشیم می‌توان از روش‌های ساده‌ای مانند Median استفاده کرد و نتایج خوبی گرفت و در زمان‌هایی که پس زمینه پیچیده است و دچار تغییرات زیادی می‌شود و محیط پیچیده‌ای داریم باید از روش‌های پیشرفته‌تری نسبت به Median مانند MOG استفاده کنیم.